

[Flemming Jensen]

således ikke kunne pålægge idrætsudøverne særlige holdninger, således som det er sket i den foreliggende kontrakt mellem Vejle Boldklub og Naturgas Syd I/S § 3, stk. 1.

(Kort bemærkning).

Tinning (VS):

Ja men det er da fuldstændig rigtigt, hr. Flemming Jensen, at der i denne form for kontrakter, som forventes indgået mellem den nye institution og de enkelte firmaer, ikke vil stå noget som helst om, at udøverne bør have den ene eller den anden holdning. Det, der er lige så rigtigt, er, at i den type kontrakt, som Vejle Boldklub har indgået, og som er en type kontrakt, som alle mulige andre indgår, er det ikke sådan, at de skriver i kontrakten, at folk ikke må have den ene eller den anden holdning eller skal have den ene eller den anden holdning, men dog sådan, at det ligger klart, at det skal de. Alle disse kontrakter – og det fremgår af et andet svar fra kulturministeren – forbliver selvfølgelig helt og aldeles uforandrede.

Med denne nye institution, som hr. Flemming Jensen taler om, sker der jo intet med hensyn til, hvad det er for en type kontrakter, der indgås rundt omkring i klubberne, og hvad der er lige så interessant, er, at hvis det er sådan, at institutionen forhandler sig frem til en kontrakt med et eller andet firma, der selvfølgelig får nogle reklamerettigheder i forbindelse med et eller andet landsholds udøvelser, hvad sker der så, hvis der er en idrætsudøver, som ikke ønsker at stå for den form for reklame? Hvad sker der f.eks., hvis der skulle være en håndboldspiller, som ikke har lyst til at reklamere for bajere af den ene eller den anden slags? Mon ikke der sker, hvad der er sket med andre håndboldspillere på landsholdet, som på en eller anden måde har gjort sig lidt ud til bens, at de får et krystalkklart valg: dyrk din motionsbold, eller klap i! Det samme vil selvfølgelig ske i denne sag, og det er der selvfølgelig ikke noget der ligner en sikring imod i det foreliggende lovforslag, også fordi en sådan sikring fuldstændig ville fjerne fundamentet for en del af den siddende kulturministers såkaldte idrætspolitik.

Anden næstformand (Povl Brøndsted):

Vi går så tilbage til talerrækken.

Tinning (VS):

Ja, der skete en fejl før, så jeg ikke fik den taletid, der egentlig tilkom mig, så jeg skal vende tilbage til spørgsmålet om forholdet mellem den brede idræt og eliteidrætten.

Sagen er selvfølgelig interessant, fordi vi her har endnu et eksempel på det brede, næsten hellige sammenrend mellem socialdemokratiet og de borgerlige m.fl., som siger, at de ikke er ude på at skade breddeidrætten. Jeg vil godt sige, at det er der selvfølgelig ikke nogen der er ude på. Spørgsmålet er derimod: kan man komme til det alligevel?

Jeg synes, det for det første er interessant, at vi i kulturudvalget har fået en henvendelse fra Kommunernes Landsforening, hvori der står:

»Landsforeningen skal derfor henstille, at det inden lovens endelige vedtagelse afklares, hvorledes de foreslåede eliteidrætscentre kan etableres, uden at det medfører forringede vilkår for breddeidrætten.«

Kommunernes Landsforening er altså i tvivl om, hvordan dette skal gøres. De Danske Gymnastik- og Ungdomsforeninger er også i tvivl om det, og det er der ikke noget at sige til. Vi har selvfølgelig i kulturudvalget spurgt kulturministeren: hvem er det præcis, der skal finansiere eventuelle nyanlæg, som er nødvendige som følge af oprettelsen af denne nye institution? Kulturministeren svarer med vanlig mangel på præcision eller, om man vil, vanlig udspekuleret tåge, at hovedparten af udgifterne forventer ministeren skal klares af den nye institution. Hovedparten. Men selvfølgelig, hvis der nu står en kommune med en check og siger: vi vil så gerne være center, må vi ikke godt få lov at betale lidt? Så skulle man da, specielt hvis man er af kulturministerens observans, være godt dum, hvis man ikke siger ja tak. Ha ha, hvad får vi så i et år, hvor vi har kommunalvalgkamp, i en situation, hvor vi ved, at der knytter sig utrolige mængder af prestige til idrætten, i en situation, hvor det nu ikke længere er kulturministeren, der modtager breve fra den ene og den anden kommune om, at vi vil så gerne være med, men hvor det er folketingets medlemmer, der nu inviteres til at rejse rundt i landet og kigge på, om der mon ikke kunne ligge et sejlercenter ved den dér fjord eller et andet center i det dér nedlagte seminarium. Og hvis det er sådan,